

(e) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi wymienionymi w literach (a) i (d) dla celów tam wymienionych.”

Urugwaj dnia 31 października 1975 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna dnia 2 grudnia 1975 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 48 ustęp 2 konwencji, który przewiduje obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. W odniesieniu do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w kwestii sporów dotyczących interpretacji lub stosowania konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna reprezentuje pogląd, iż w każdym takim przypadku zgoda wszystkich stron w sporze jest konieczna dla wniesienia sporu do Międzyna-

rodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu jego rozstrzygnięcia.”

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Republiki Federalnej Niemiec dnia 2 stycznia 1974 r., Sudanu — dnia 24 maja 1974 r., Republiki Malgaskiej — dnia 20 lipca 1974 r., Islandii — dnia 17 stycznia 1975 r., Kolumbii — dnia 2 kwietnia 1975 r., Włoch — dnia 14 maja 1975 r., Bangladeszu — dnia 25 maja 1975 r., Urugwaju — dnia 30 listopada 1975 r. oraz Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 1 stycznia 1976 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rządy Lesotho i Wspólnoty Bahamów przekazały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 listopada 1974 r. i dnia 13 sierpnia 1975 r. notyfikacje o sukcesji w odniesieniu do wyżej wymienionej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

116

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Kanady, Maroka i Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 39 ustęp 4 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR (Konwencji TIR), sporządzonej w Genewie dnia 15 stycznia 1959 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 22, poz. 96), zostały złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji przez następujące państwa:

Związek Socjalistycznych
Republik Radzieckich dnia 20 lutego 1974 r.

wraz z następującym zastrzeżeniem:

„Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich nie uważa się za związany postanowieniami artykułu 44 ustępy 2 i 3 Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetów TIR i stwierdza, że poddanie arbitrażowi każdego sporu między dwoma Umawiającymi się Stronami dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji będzie wymagało, w każdym konkretnym przypadku, zgody wszystkich Stron w sporze oraz że jedynie osoby wyznaczone w drodze porozumienia między Stronami w sporze mogą pełnić funkcje arbitrów.”

Kanada dnia 26 listopada 1974 r.,
Maroko dnia 10 października 1975 r.,
Niemiecka Republika
Demokratyczna dnia 24 października 1975 r.

wraz z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 44 ustępy 2 i 3 konwencji, zgodnie z którymi jakkolwiek spór dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji nie rozstrzygnięty w drodze rokowań, będzie poddany arbitrażowi, jeżeli zażąda tego którakolwiek ze Stron w sporze.”

Zgodnie z artykułem 40 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 21 maja 1974 r., Kanady — dnia 24 lutego 1975 r., Maroka — dnia 8 stycznia 1976 r. i Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 22 stycznia 1976 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

117

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 kwietnia 1976 r.

w sprawie przystąpienia Państwa Kuwejtu do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r., oraz do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego tę konwencję, przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej i Królestwa Lesotho do Protokołu haskiego z 1955 r. i ratyfikacji tego protokołu przez Królestwo Maroka oraz potwierdzenia przez Papuę-Nową Gwineę uczestnictwa w Konwencji warszawskiej lotniczej z 1929 r. i w Protokole haskim z 1955 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem 38 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie dnia 12 października 1929 r.